

Dlabejme dýně, ale nestrašme. Namísto děsu nabídněme naději

*Před několika lety jsem se synem absolvovala kurz nazvaný Nová mluva. Setkávají se zde děti i dospělí, kteří mají problém s koktavostí. Většina z nich zkusila různé neúspěšné kurzy, mnozí vsadili na léky, někdy velmi drahé, ale říkají, že je to k ničemu. A všichni absolvovali spousty sezení u logopedů, což byl i náš případ. Je to velmi náročné na čas i nervy rodičů, ale hlavně psychiku dítěte, které bývá snadným terčem pro posměch. Logickým důsledkem je zjištění, že je lépe nemluvit vůbec a nejtít do situací, kdy si nevěří. Proč Vám to ale popisuji? **Žádné dítě se koktavé nenarodí, vždycky je to důsledek stresu, leknutí. Třeba i více či méně krásné a (ne)vkusné masky.** Tak, prosím, myslíte v tomto dušičkovém čase na to, budete-li chtít něco takového vyrobit. Požehnaný čas přeje Noela*

Rozsvícené dýně a nevkusné atrapy symbolizující smrt. Děti v černých maskách se v předvečer svátku Všech svatých sice bojí, ale také se smějí a hlavně slaví. Co a proč? Oslavy Halloweenu vedle křesťanských svátků nutí k otázce nad smyslem a vkusem kostlivcových veselí.

Halloweenu se dobře daří v anglicky mluvících zemích. Název vznikl zkrácením anglického „All Hallows’ Eve“, tedy „předvečer Všech svatých“. Jedná se o anglosaský pohanský svátek, kdy děti v převleku strašidel a kostlivců obcházejí domy s koledou.

U nás se ujal hlavně maškarní rej ve školách a školkách. Děti dlabou dýně a tvoří převleky, takže když je na sebe navlečou a ponoří se do her, vypadá Halloween jako docela nevinná zábava. Jako křesťanští rodiče ovšem nesmíme dovolit, aby rej kostlivců přehlušil to nejdůležitější: zprávu o naději. Doma by rodiče měli děti „vysvobodit“ z případného strachu křesťanským poselstvím a zdůrazněním podstaty Halloweenu.

„Všechny děti láká zabývat se strachem – už i ti malí vědí, že se v životě nesetkávají jenom s dobrem,“ upozornují shodně manželé Alena a Pavel Poláčkovi z českobudějovického Diecézního centra pro rodinu. Jak se tedy zachovat v situaci, kdy dítě po tomto převleku kostlivce zatouží? Podle Pavla Poláčka je vhodné namísto tvrdých zákazů vést dítě k tomu,

aby se naučilo postupně samo rozlišovat dobro a zlo. K tomu mu pomohou rodiče příkladem vlastní víry a zájmem o to, co dítě prožívá. „Pokud jsme Halloween doma ještě neprobrali, těžko dítěti zakazovat školní reje, je-li pro ně nadšené. Navíc zakázané nejvíc chutná. Je zbytečné klást velký důraz na tuto bezvýznamnou epizodu v životě rodiny, jinak se pak tím více zafixuje v hlavě dítěte jako podstatná. Mnohem důležitější je si o všem popovídat. Vysvětlit, o co se jedná, a jaké máme tradice a rituály se zemřelými u nás. A proč je důležité se jich držet,“ zdůrazňuje Pavel Poláček.

Vhodnou alternativou k Halloweenu je také vzpomínání na zemřelé členy naší rodiny, případně vedení rodinné kroniky. Získávání vzpomínek od babiček a dědečků může leckdy připomínat detektivku a děti pak bude bavit i doslovné „objevování kostlivců ve vlastní skříni“. Možné je také předběhnout školní oslavy vlastní slavností doma či jít s dětmi ven.

„Osobně bych kostým pro dítě na tento svátek nepřipravila ani nepůjčovala. Po dohodě s manželem bychom si pravděpodobně vzali dovolenou a uskutečnili rodinný výlet,“ říká Ivana Horáková z brněnského Národního centra pro rodinu. „S dětmi mluvíme o slavnosti Všech svatých, kde se jim snažíme do života nabídnout křesťanskou naději, ne děs a strach z umrlců. S dětmi jsem také několikrát mluvila o tom, jak jsem prožívala poslední chvíle svého tatínka. Předala jsem jim prostotu odchodu z tohoto světa a radost z budoucího shledání v nebi,“ dodává osobní vzpomínku Ivana Horáková.

Stejně jako si máme povídat v rodině o rodině, povídejme si také o Dušičkách o duších – ale nezapomínejme, že o mrtvých jen dobře – a u toho můžeme třeba dlabat dýni. S veselým úsměvem a alespoň se sedmi zuby.

Karolína Peroutková

Zdroj: Katolický týdeník, <http://www.katyd.cz/>

Vydání: 2017/43 Sezóna „troubených“ mší, 24.10.2017, Autor: Karolína Peroutková, Příloha: Doma